

ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

Ή με την Αμερική ή καταστροφή

Σεΐτ Αλντογάν

Η επίθεση του Ισραήλ στη **Γάζα** και παράλληλα στο **Λίβανο**, η αλλαγή του καθεστώτος στη **Συρία** και η πλήρης ένταξη των αραβικών χωρών όπως **Κατάρ, Μπαχρέιν, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα** στις αμερικανικές θέσεις άλλαξε πλήρως τις ισορροπίες στη Μέση Ανατολή και την ευρύτερη περιοχή. Ο Τραμπ μαζί με το Ισραήλ βάζουν τώρα στο στόχαστρο το **Ιράν, Ιράκ** και τους **Κούρδους** για να προχωρήσουν οι αναζωπυρώσεις που συναντούν εμπόδιο.

Αυτή τη στιγμή η επίθεση της Αμερικής και του Ισραήλ έχει τους εξής στόχους. **Ή πλήρη συμβιβασμό του Ιράν** στην αμερικανο-ισραηλινή πολιτική ή **αλλαγή καθεστώτος**, διάλυση της οργάνωσης Χασντί Σαμπί που είχε δημιουργηθεί απ' το Ιράν και δρούσε στο Ιράκ και τη Συρία υπέρ του καθεστώτος του Άσαντ και του Ιράν, δημιουργία μίας κυβέρνησης στο Ιράκ που να εκφράζει τα αμερικανικά συμφέροντα, **διάλυση της Χεζμπολάχ** και πλήρης ένταξη των Κούρδων στο ισλαμοφασιστικό καθεστώς της Συρίας.

Είναι γνωστό εδώ και μέρες πως η **Αμερική συγκεντρώνει στρατιωτικές δυνάμεις γύρω απ' το Ιράν** και απειλεί με ισοπέδωση. Δεν αποκλείεται καθόλου τις επόμενες μέρες να δούμε βομβαρδισμό στρατιωτικών και οικονομικών υποδομών του Ιράν, παράλληλα να πιεστεί το καθεστώς του Ιράν για πλήρη συμβιβασμό. Μία γενικευμένη σύρραξη στην περιοχή φαίνεται πως δεν είναι μέσα στις πιθανότητες.

Η στάση της Ρωσίας δείχνει ότι δεν θέλει να εγκαταλείψει πλήρως τη Συρία και να χάσει ό,τι απέμεινε. Η Τουρκία λόγω του κουρδικού φαίνεται πως συμμαρτίζεται με την αμερικανο-ισραηλινή πολιτική και το καθεστώς της Συρίας είναι πλήρως ενταγμένο στην πολιτική της Αμερικής. Το τηλεοπτικό κανάλι 14 του Ισραήλ αποκάλυψε ότι μεταξύ Αμερικής, Ισραήλ και Ιράν υπάρχουν παρασκηνιακές επαφές, ότι η Αμερική ενημέρωσε τις αρχές του Ιράν για έναν ήπιο βομβαρδισμό και μία ήπια απάντηση απ' το Ιράν και ότι το Ισραήλ ενημέρωσε τις ιρανικές αρχές ότι δεν θα λάβουν μέρος στην αμερικάνικη επέμβαση.

Τι σημαίνουν αυτά; Καταρχήν η Αμερική και το Ισραήλ φαίνεται ότι θέλουν να δείξουν το θάνατο στο Ιράν για δεχτούν την αρρώστια και να μετατρέψουν την εσωτερική λαϊκή αντιπολίτευση του Ιράν σε αλλαγή καθεστώτος. Ταυτόχρονα δεν θέλουν να αναλάβουν με κάθε έννοια το κόστος ενός πολέμου που είναι σίγουρο ότι θα στοιχίσει και στην Αμερική και στο Ισραήλ. Μην ξεχνάμε ότι η σιδερένια ασπίδα του Ισραήλ είχε γίνει κόσκινο απ' τους πυραύλους του Ιράν. Ταυτόχρονα ένας γενικευμένος πόλεμος δεν συμφέρει καθόλου τις αραβικές χώρες που παράγουν πετρέλαιο. Το 20% του παγκοσμίου πετρελαίου περνά απ' τα στενά του Ιράν και ένας ενδεχόμενος πόλεμος θα κοστίζει οικονομικά στις χώρες αυτές.

Όμως όλα αυτά δεν σημαίνουν ότι ανά πάσα στιγμή δεν μπορεί να γίνει μία μεγάλη επίθεση ενάντια στο Ιράν.

Στο Ιράκ στις 11 Νοέμβρη γίνανε γενικές εκλογές. Σύμφωνα με το σύνταγμα τους ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκλέγεται απ' τους Κούρδους, ο πρόεδρος της Βουλής απ' τους σουνίτες και ο Πρωθυπουργός απ' τους σιίτες. Οι Κούρδοι και οι σιίτες για πρωθυπουργό φαίνεται πως προτείνουν τον σιίτη ηγέτη Νουρί Ελ Μαλίκι, όμως αυτή η προτίμηση δεν βρίσκει σύμφωνη την Αμερική γιατί ο Μαλίκι είναι ένας ριζοσπαστικός σιίτης και έχει φιλο-ιρανικές θέσεις.

Η επίθεση της 11ης Σεπτέμβρη στους δίδυμους πύργους είχε πραγματοποιηθεί απ' την Αλ Κάιντα και ο ηγέτης του σημερινού καθεστώτος της Συρίας Τζολάνι (Ελ Σάρα) ήταν ηγετικό στέλεχος της Αλ Κάιντα. Ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός τότε ανακοίνωσε το εξής δόγμα: «**Ή είστε με την Αμερική ή είστε εχθροί**» και συνεπείς προς αυτό το δόγμα επιτέθηκαν στο

Αφγανιστάν, Ιράκ και άλλους λαούς της περιοχής. Επικήρυσαν τα κεφάλια των ισλαμιστικών οργανώσεων. Ένας απ' αυτούς ήταν ο Τζολάνι, που σήμερα αποτελεί το πρωτοπαλίκαρο της Αμερικής. Μάλιστα ο Τράμπ τον θαυμάζει κιόλας.

Αυτή τη στιγμή ο Τζολάνι έχει ανακοινώσει την πλήρη ένταξη της Συρίας στον αμερικανικό ιμπεριαλισμό και έχει υπογράψει στο Παρίσι με το Ισραήλ συμφωνία οικονομική, εμπορική και ανταλλαγής πληροφοριών. Ήδη ένα σημαντικό μέρος εδαφών συμπεριλαμβανομένων και τα υψωμάτων του Γκολάν έχουν δοθεί στο Ισραήλ ενώ το καθεστώς του Τζολάνι υιοθετεί τις θέσεις της Αμερικής για το Ιράν. Αυτή η στάση φαίνεται πως αμείβεται απ' την Αμερική. Ανάβουν το πράσινο φως στις επιθέσεις ενάντια στις ελεύθερες περιοχές των Κούρδων.

Απ' το Χαλέπι και τις γύρω περιοχές 100.000 κόσμος πήρε το δρόμο της προσφυγιάς και υπάρχει πλήρης στρατιωτικός αποκλεισμός γύρω απ' την Χασέκιε και το Κομπάνι. Οι Τούρκοι έτσι κι αλλιώς εδώ και χρόνια ανακοίνωναν ότι οι κουρδικές ελεύθερες περιοχές είναι κόκκινη γραμμή για την Τουρκία. Μάλιστα υπάρχει και τουρκική εισβολή στη βόρεια Συρία γύρω απ' τις κουρδικές περιοχές.

Η εγκατάλειψη των Κούρδων απ' την Αμερική τους ανάγκασε να κάνουν πολλά βήματα πίσω και να αναγνωρίσουν το καθεστώς του Τζολάνι. Η αρχική θέση των Κούρδων ήταν η αναγνώριση του καθεστώτος της Συρίας με ανεξάρτητες όμως κουρδικές περιοχές και στρατιωτικές δυνάμεις. Σήμερα έχουν εγκαταλείψει αυτές τις θέσεις όμως δεν ικανοποιείται το συριακό καθεστώς και θέλει πλήρη ένταξη των περιοχών αυτών στρατιωτικά, οικονομικά και διοικητικά. Κατά κάποιο τρόπο οι Κούρδοι έμειναν μόνοι τους. Αυτή τη στιγμή έχει κηρυχθεί δεκαπενθήμερη παύση πυρός για την ένταξη. Όμως το καθεστώς καταπατεί σε καθημερινή σχεδόν βάση την εκεχειρία γύρω απ' τις κουρδικές περιοχές, ιδιαίτερα στο διάδρομο που συνδέεται με το ιρακινό Κουρδιστάν. Φυσικά με πλήρη στρατιωτική βοήθεια της Τουρκίας.

Αρχικά το Ισραήλ ήταν ενάντια στις εισβολές στις κουρδικές περιοχές. Φαίνεται όμως ότι μεταξύ Τουρκίας και Ισραήλ έχει γίνει ανταλλαγή. Η Τουρκία δεν φέρνει αντίρρηση για τις εισβολές του Ισραήλ και το αντίστροφο. Ταυτόχρονα όμως το Ισραήλ δεν θέλει την αναχώρηση των ρωσικών δυνάμεων και βάσεων απ' την περιοχή γιατί δεν θέλουν την πλήρη εισβολή των Τούρκων.

Τις τελευταίες μέρες ανακοινώθηκαν **τηλεφωνικές επικοινωνίες μεταξύ Τραμπ, Τζολάνι και Ερντογάν**, οι οποίες δείχνουν ότι υπάρχει πλήρης συνεννόηση για το μοίρασμα της Συρίας και την κυριαρχία Αμερικής και Ισραήλ.

Όλες αυτές οι εξελίξεις δείχνουν ότι η Αμερική έχει ανοίξει τις πόρτες της κολάσεως για τους λαούς και οι λαοί της περιοχής θα πληρώσουν πολύ βαρύ τίμημα. Γι' αυτό ο κοινός αγώνας και αντίδραση των λαών της περιοχής έχει ζωτική σημασία. Τη στιγμή που υπάρχει αυτός ο αναβρασμός, η ελληνική κυβέρνηση ακολουθεί μία γραμμή υιοθέτησης ιμπεριαλιστικών πολιτικών και επεμβάσεων. Οι συμμαχίες που δημιουργήθηκαν, ιδιαίτερα με το Ισραήλ, δείχνουν ότι δεν είναι μία αθώα συνεργασία και δεν είναι προς το συμφέρον του ελληνικού λαού.

Ο Σεΐτ Αλντογάν είναι εκπρόσωπος της ημερήσιας εφημερίδας «Evrensel»